

руб. запасов, снизившись в 2019 году на 0,01 руб., за 2020 год возрос на 0,02 руб., или на 0,008 руб. в сравнении с 2018 годом, до 0,12 руб. Несмотря на рост уровня рентабельности использования запасов (показатель прибыли от реализации на 1 руб. логистических затрат увеличился на 2,05 руб. в 2019 году и еще ан 0,03 руб. в 2020 году), такая динамика удельных логистических издержек свидетельствует о снижении эффективности управления запасами с точки зрения затратного подхода.

Литература.

1. Гаджинский, А. М. Логистика: учебник / А. М. Гаджинский. – 20-е изд. М.: Издательско-торговая корпорация «Дашков и К», 2016. – 484 с.
2. Левкин, Г. Г. Коммерческая логистика: учебное пособие для вузов / Г. Г. Левкин. – 2-е изд., испр. и доп. – М.: Издательство Юрайт, 2019. – 375 с.
3. Неруш, Ю. М. Планирование и организация логистического процесса: учебник и практикум для среднего профессионального образования / Ю. М. Неруш, С. А. Панов, А. Ю. Неруш. – М.: Издательство Юрайт, 2019. – 422 с.
4. Сайт ОДО «Виталюр». [Электронный ресурс] – Режим доступа : <https://vitalur.by/> – Дата доступа : 03.04.2021.
5. Эффективность логистического управления: учебник / Под общ. ред. А. Б. Миротина. – М.: Издательство «Экзамен», 2016. – 374 с.

ВИРОБНИЧІ ІНСТРУМЕНТИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ КООПЕРАЦІЙНО-ІНТЕГРАЦІЙНИХ ФОРМУВАНЬ В АГРОПРОМИСЛОВОМУ ВИРОБНИЦТВІ

***ШИГИМАГА С.Д. *, студентка,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Розвиток агропромислових інтеграційних процесів в нових соціально-економічних умовах створює перед економічною наукою низку складних завдань: моделювання та оптимізація складових ланок і підкомплексів агропромислового виробництва, розробка механізму їх взаємовідносин, оцінка економічної ефективності, вирішення яких дозволить забезпечити не тільки ефективний розвиток окремих

* Науковий керівник – Кравченко Ю.М., к.е.н., ст.викл. ЗВО

підкомплексів, але і найголовніше – знайти вихід зі сформованої соціально-економічної та політичної кризи.

Ефективне і конкурентоспроможне інтегративне формування неможливо створити без науково-обґрунтованого підходу до створення його організаційно-виробничої структури, оскільки багато в чому ефективна робота нових формувань залежить від того, наскільки оптимально інтегратором і його учасниками використовується наявний виробничий потенціал [1]. Тому в даний час особливо важливим є встановлення раціонального кількісного співвідношення між такими структурними елементами, як земельні угіддя, поголів'я худоби, основні і оборотні кошти, трудові ресурси, виробничі потужності і т. д. При цьому обов'язково треба орієнтуватися на досягнення основного критерію – максимальної прибутковості виробництва при мінімальних витратах.

Основними проблемами розвитку сільськогосподарської кооперації в Україні можна визначити незавершеність реорганізації та структурної перебудови аграрної сфери, надзвичайно слабку матеріально-технічну базу кооперативів, недоступність кредитів та слабку фінансову підтримку розвитку сільськогосподарської кооперації з боку держави [2, с.158].

Економічні відносин між сільськогосподарськими й переробними підприємствами – це сукупність відносин між господарюючими суб'єктами, що виникають у процесі виробництва, розподілу, обміну та споживання продукції, її розподілу та привласнення результатів її реалізації в усіх сферах відтворення, з урахуванням організаційно-економічних, соціальних, технологічних, екологічних та інформаційних складових сталого розвитку [3, с.50]. Сукупність окремих видів економічних відносин формують систему економічних відносин, елементами якої є соціально-економічні, організаційно-економічні, техніко-економічні, еколого-економічні та інформаційно-економічні відносин [4;5].

Моделювання агропромислових інтегрованих формувань дозволяє якнайбільш ефективно використовувати наявні ресурси, при цьому враховується вплив окремих факторів на підвищення ефективності виробництва на кожній технологічній стадії, а на цій основі здійснюється вибір оптимального варіанту. Ефективність інтегрованих структур залежить не тільки від зовнішніх факторів (тобто ціноутворення, паритетності відносин, оподаткування і кредитування, державної допомоги тощо.), але і від внутрішніх чинників в рамках агропромислових формувань, системи відносин

між інтегратором і господарствами-учасниками, раціонального використання ресурсного потенціалу інтегрованих формувань.

Рівень виробничих витрат, ефективне використання земельних, трудових та інших ресурсів, врожайність сільськогосподарських культур, продуктивність тварин, максимальне використання виробничих потужностей і т. д. впливають на рентабельність діяльності всіх агропромислових формувань і його господарств-учасників. Моделювання галузевих інтегрованих структур може стати дієвим інструментом ефективної роботи всього галузевого інтегрованого формування. При цьому необхідне ефективне поєднання оптимальних розмірів сільськогосподарських ресурсів для максимального використання потужностей переробних підприємств, тобто вибір раціональної сировинної зони, яка повинна включати в себе наступні елементи: ефективність виробництва сільськогосподарської продукції, стимулювання зростання врожайності сільськогосподарських культур і продуктивності тварин; вузька спеціалізація господарств, що знаходяться в сировинній зоні переробного підприємства, на виробництві продукції, необхідної для переробки, за якістю та термінами, що відповідають технологічним вимогам; раціональне використання виробничого потенціалу даної сировинної зони; ціни на сільськогосподарську сировину для переробної промисловості повинні в рівній мірі враховувати інтереси всіх партнерів; вибір оптимального радіуса доставки сировини. Також при моделюванні необхідно визначити спеціалізацію сільськогосподарських і переробних підприємств і специфіку інтеграційних відносин між господарствами-учасниками.

Література.

1. Onegina, V., Megits, N., Antoshchenkova V., Boblovskiy, O. Outcome of capital investment on labor productivity in agriculture sector of Ukraine / Journal of Eastern European and Central Asian Research (JEECAR), 7(1), 12-25. <https://ieeca.org/journal/index.php/JEECAR/article/view/355>
2. Розвиток сільськогосподарських кооперативів як організації неоекономічної форми / Ігор Григорович Костирко, Ірина Леонтіївна Гуменюк, Андрій Миколайович Бутов, Степан Романович Макаруха, Олександр Анатолійович Ільїн // Український журнал прикладної економіки. 2020. Том 5. № 1. – С. 152–159.
3. Антощенко В.В. Формування ринку молока на основі коопераційно-інтеграційних відносин / Економічний дискурс: міжнародний збірник наукових праць. м. Кам'янець-Подільський : ПДАТУ, 2016 С. 48-59.
4. Закон України «Про сільськогосподарську кооперацію» 819-IX від